

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 421/2022-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Peter Straka (sudca spravodajca) a zo sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského o vyhlásení zaujatosti sudkyne Ústavného súdu Slovenskej republiky **Jany Laššákovéj** v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Davidom Lindtnerom, Súmravná 25, Bratislava, sp. zn. Rvp 1480/2022 takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Jana Laššáková **je vylúčená** z konania a rozhodovania vo veci Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Rvp 1480/2022.

O d ô v o d n e n i e :

1. Sudkyňa II. senátu ústavného súdu Jana Laššáková prípisom z 27. júna 2022 podľa § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) oznámila predsedovi ústavného súdu dôvod svojho vylúčenia vo veci sp. zn. Rvp 1480/2022 pre pomer k sťažovateľovi. Uviedla, že sťažovateľ bol počas jej pôsobenia v Národnej rade Slovenskej republiky jej straníckym a poslaneckým kolegom a pozná ho od roku 1999 a vzťahy označila za kolegiálne. Subjektívne sa necíti byť zaujatá, no vyjadrila obavu z nedostatku jej objektívnej nestrannosti pre pomer k sťažovateľovi pre pochybnosti o jej nezaujatosti.

2. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

3. Nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava o nestrannosť sudcu je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu.

4. Sudkyňa síce zdôraznila svoj subjektívne garantovaný profesionálny prístup k rozhodovaniu v uvedenej veci, v takýchto situáciách sa však uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 10. 6. 1996 vo veci Pullar proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 22399/93). Posudzovaný vzťah sudkyne a sťažovateľa bol špecifický tým, že išlo o dlhodobý kolegiálny vzťah dopadajúci na viaceré funkčné obdobia a nešlo len o radových členov politickej strany, ale o kolegiálny vzťah v rámci vrcholového orgánu strany (predsedníctvo strany; dostupné na https://sk.wikipedia.org/wiki/Jana_Laššáková). Ich vzťahy boli z hľadiska ich intenzity nepochybne ovplyvnené nielen členstvom, ale aj vyššími funkciami, ktoré sudkyňa a sťažovateľ zastavali. Ústavný súd si uvedomuje, že sudkyňa už v minulosti bola konfrontovaná s obdobnou situáciou a že nebola vylúčená z rozhodovania. Sťažovateľ pôsobil a pôsobí v konaniach pred ústavným súdom aj ako právny zástupca. Keďže osobou, ktorá je v konaní o ústavnej sťažnosti najdôležitejšou, je práve osoba sťažovateľa, je potrebné v rámci rozhodovania o námietke zaujatosti aplikovať iný, prísnejší, pohľad na kritériá možnej zaujatosti sudcu ústavného súdu v porovnaní so situáciou, keď sa vzťah týka len právneho zástupcu. Uvedený prístup preferuje aj plénum ústavného súdu, keď o nevyhlásení sudkyne Laššákovvej (sťažovateľ tam pôsobí ako právny zástupca navrhovateľa) rozhodlo napríklad v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 1/2021 a uviedlo, že „V posudzovanej veci nezistil ústavný súd žiadnu skutočnosť spôsobilú preukázať subjektívnu zaujatosť sudkyne“. K objektívnej nestrannosti uviedlo, že „... nie je ničím nezvyčajným, ak funkciu sudcu ústavného súdu zastáva osoba, ktorá počas svojej predchádzajúcej kariéry zastávala inú ústavnú funkciu, resp. bola členom iného ústavného orgánu...“. Napriek uvedenému je potrebné podotknúť, že v prípade konania o súlade právnych predpisov s Ústavou Slovenskej republiky sa vykonáva tzv. abstraktná kontrola ústavnosti, v rámci ktorej je predmetom prieskumu výklad právneho predpisu, ktorý sa dotýka neurčitého počtu adresátov. Naopak, v prípade konania o ústavnej sťažnosti fyzických a právnických osôb ústavný súd vykonáva tzv. konkrétnu kontrolu ústavnosti, keď je predmetom prieskumu namietané porušenie práv a slobôd konkrétneho subjektu, pričom v takýchto prípadoch je zo strany sudcu ústavného súdu potrebné prejaviť vyššiu mieru opatrnosti, čo sa týka jeho možnej zaujatosti vo vzťahu k účastníkom konania, ktorým môže byť ktokoľvek. Akokoľvek by boli presvedčivé vyjadrenia sudkyne, že sa subjektívne necíti byť zaujatá, pomer priamo k účastníkovi konania v predmetnej veci pôsobí na kritérium objektívnej nestrannosti podľa názoru námietkového senátu podstatne intenzívnejšie. Predmetom ústavnoprávneho prieskumu bude priamo sťažovateľovo subjektívne právo a základné právo, a teda jeho bytostné záležitosti.

5. Z uvedených dôvodov ústavný súd sudkyňu z konania a rozhodovania vo veci ústavného súdu sp. zn. Rvp 1480/2022 vylúčil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júla 2022

Peter Straka
predseda senátu